

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 25 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Beseda v lastno obrambo.

Dolžnosti nam je dnes ustreči, jako neljubi dolžnosti. Mi se izognemo radi prepirom, kjer je le mogoče in posebej še prepirom na domačih tleh, in lahko rečemo, da smo imeli v tem doslej srečo, če tudi vselej in pri vseh nisimo našli priznanja za to. Tem bolj pa nas je torej prijelo in nemilo nas je osupnilo, ko smo videli, da nas nekateri ljudje ženejo po sili na torišče prepirov. Dne 10. marcija smo naznanili našim bralcem, da se snuje v Ljubljani katoliški shod in v tem smo navedli tudi nekaj uzrokov za-nj, ne da bi hoteli svoje misli komu vriniti ali koga dregniti. In vendar se je to zgodilo ter smo zoper našo voljo dregnili v »Leskov gm«, kajti izpod njega sika v »Učit. Tovariši« neka »korenika« ogenj in žveplo zoper nas, češ, da smo napadli novo šolo in nje naprave. Čujte, kaj piše ondi »korenika«.

V slov. listu sem pred kratkim bral iz »Slov. Gospodarja« posnet članek o I. slov. katol. shodu, v katerem je bil tudi ta-le stavek: »Slov. ljudstvo naše uči se rado in bere rado ter je sploh, kakor poje pesem, »za uk prebrisane glave«, ali kaj, če v šoli, v katero pošilja svoje otroke, ni dobrega duha in če tiči v berilu, ki ga jemlje v roke vsak dan, vsak teden ali vsakih štirinajst dnij, strupa, nejevere, liberalizma? Tacih in jednacij vprašanj stavimo še lahko celo vrsto in o njih se lahko razpravlja na »katoliškem shodu v Ljubljani.«

Da ni dobrega duha v tacih šolah, kjer imamo po 100 in še več otrok v jedni sobi, to je istina. To res niso »parfumi!« Tudi logični sklep tega odstavka moramo priznati. Da, gospodine člankar »tacih in enacij vprašanj« stavite res lahko še celo vrsto! Rad bi vendar poznal vsaj jedno tako slovensko berilo, namenjeno slov. šolski deci, v kateri tiči strup, nejevera, liberali-

zem! Naj si bodo v vsakem, — v vsakem oziru sedanje judsko-šolske knjige niso pomanjkljive! Ko bi se bil dotični člankar prej, ko je to napisal, poučil o stvari, sigurno bi — brez namena — kaj tacega ne kvasil v svet! »Qui tacet, consentire videtur«. Toliko v pojasnilo, da se ne bo reklo, da ni bilo učitelja, ki bi se bil oglasil zoper tako pisavo. . .

Tako g. »Korenika«. Kaj rečemo mi na to? Na prvo naše obžaljevanje, če se drznemo ter še imamo slej, kakor prej druge misli »o duhu v šoli«, kakor jih ima g. »Korenika« o njem. Ako on ne pozna v šoli duha, kakor tega, ki ga opisuje tako nježno, bodi mu, ali mi in sodimo, da z nami pozna tudi vsaka izpraševalna komisija v šoli še duha, ki oživlja vse poučevanje. Ona bi o priliki kake preskušnje pač ne bila zadovoljna z njegovim »duhom«, tudi njemu bi ga ne privoščila ter bi mu torej brž ko ne zaprla vrata v šolo.

Za drugo pa moramo tudi mi priznati »logični sklep« njegovega odstavka. V našem članku stoji: Slov. ljudstvo uči se rado in bere rado ter je sploh, kakor poje pesem, »za uk prebrisane glave«, toda kaj pomaga, če v šoli, v katero pošilja svoje otroke, ni dobrega duha in če tiči v berilu, ki ga jemlje v roke vsak dan, vsak teden ali vsacih štirinajst dnij, strupa, nejevere, liberalizma? Gospod »Korenika« pa pristavlja: Rad bi vendar poznal vsaj jedno tako slov. berilo, namenjeno slov. šolski deci, v katerem tiči strupa, nejevere, liberalizma! Kaj ne, bralec, g. »Korenika« zna sklepati logično? Za Boga, ali govorimo mi o šolskih berilih? V našem članku stoji razločno: če tiči v berilu, ki ga jemlje (slov. ljudstvo, torej ne otroci) v roke vsak dan, vsak teden. . . Zatem pa sodimo, da otroci, dokler še so za šolo, ne jemljejo berila le vsak teden ali celo le vsacih štirinajst dnij v roke; če stopijo pa iz šole, tedaj žal, da ne storijo tega več, more biti še ne vsacih štirinajst dnij. Sto na eno stavimo, da tega ne storé otroci, katerim bi bil za učitelja kak »Korenika«, mož, ki ne zna vezati osebk

z dopovedkom ter ne pozna berila, kakor k večjemu še svoje šolsko. Obžaljevanja vredni otroci!

Kar še »kvasi« g. »Korenika« na dalje o šolskih berilih, ne zadeva nas, kajti mi nismo niti črke pisali o njih, sicer pa menimo, da sam ne ve, kaj je hotel ali kaj je pisal v svojem stavku: Naj si bodo... Mi odkrito priznamo, da ne umemo njegovih besedij, ali je more biti pa v njih »logičen sklep« po načinu gosp. »Korenike?« Toliko v pojasnilo, naj ne misli g. »Korenika« ali pa slavno uredništvo »Uč. Tov.«, da tiči pod »Leskovim grmom« modra — glava.

Cerkvene zadeve.

Križev teden.

Zgodovinsko-liturgična črtica.

S ponedeljkom po 5. velikonočni nedelji prične se čas treh dnij odmenjen pokori. Na prvi pogled se nam to dozdeva popolnoma nepričakovan slučaj za velikonočno dobo; ako si ga pa bolj natanko ogledamo, bomo našli, da ta naredba ni brez imenitnega ozira na dni, o katerih se obhaja. Res je sicer, da je Izveličar pred svojim trpljenjem rekel, naj se ne posté prijatelji ženina, dokler je med njimi (Luk. 5, 34), toda nimajo li zadnje ure pred odhodom njegovim v nebesa nekaj tužnega v sebi? Ali mari ne mislimo, kakor je naravno, 5. povelikonočno nedeljo na ono udano in skrito žalost, ki je težilo srce Matere božje in apostolov? Saj jih je čakala britka izguba Onega, kojega navzočnost jim je bila predčutje nebeškega veselja!

Zdaj pa hočemo povedati, kako in o kateri priliki da se je cerkveno leto v tej dobi z vpeljavo onih treh dnij spopolnilo. Zdi se nam, kakor bi hotela cerkev, leskeča v svitu vstajenja, hipoma povrniti se k žalostnemu postnemu času. Kako se je to zgodilo? Sv. Duh, kateri sv. cerkev v vsem vlada, je hotel, da je neka priprosta galška cerkev začetkom druge polovice 5. stoletja pričela ta impozantni obred, ki se je hitro razširil po vsem katoliškem svetu: vsprejela ga je ona kar naravnost za spopolnitev velikonočno liturgije. Cerkev vienne-ska, ena izmed najimenitnejših in najstarejših cerkvâ južne Galije, imela je tadaj sv. Mamerta za škofa. Nezgode vsake vrste so bile prišle nad pokrajino, nedavno po Burgundcih zopet osvojeno. Potresi, požari, strašne naravne prikazni prestrašile so prebivalstvo, ki je v njih videlo znamenja jeze božje. Sv. škof je skušal svoje verne s tem ohrabriti, da jim je dal priliko, k Bogu se zopet vrniti ter pravičnosti njegovi zadostiti. Zaukazal je toraj tri spravne dni, o katerih naj bi verniki spokorna dela opravljali in psalne prepevajoč obhode prirejali. V ta namen izbral je škof vienne-ski tri dni pred vnebohodom Gospodovim in tako položil temelj važni uredbi ne sluteč, da jo bode polagoma vsprejel ves katoliški svet.

Kakor je naravno, poprijela se je je najprej Galija. Sv. Alcimus Avitus, ki je bil blizo neposredni naslednik sv. Mamersa na škofovskem stolu vienne-skem, spričuje, da so bili prošnji obhodi v tej cerkvi za njegovega časa že popolnoma v navadi. Sv. Cezarij arles-ski v začetku 6. stoletja govori o njih, kakor o že daleč razširjenem običaji. S tem izrazom zaznamoval je vsaj oni del Galije, ki je bil tadaj pod oblastjo zahodnih Gotov. Jasno je pa tudi, da se Galija ni obotavljala vsprejeti to pobožno navado, če prebiramo kánone, ki jih je o tej stvari dal prvi zbor orlejanski l. 514.; in znano je, da so se tega

zboru udeležile vse pokrajine, katere so priznavale vlado Klodvigovo. Določbe orleanskega zbora gledé prošnjih dni pričajo o veliki važnosti, ki se je že takrat pripisavala ti naredbi. Ne le, da se je zaukazalo te tri dni zdržati se mesnih jedi, marveč je bil zapovedan redni in pravi post. Določilo se je tudi, da naj se službujoči dela oprosté in se jim tako prilika dá udeleževati se dolgotrajnih funkcij, katere so te tri dni skoro popolnem izpolnjevale. Leta 567. potrdil je tudi zbor tourski dolžnost postiti se imenovane tri dni; dolžnost praznovati o njih pa se pripoznanoma nahaja še v kapitularjih Karola Velikega in Karola Golega.

Glavni obred cerkvâ galskih o teh treh dneh bili so začetkom slovesni obhodi, pri katerih so se prepevale prošnje pesmi. Imenovali so jih procesije po besedi procedere, dalje hoditi, ker so hodili od kraja do kraja. Sv. Cezarij Arles-ski poroča, da so te procesije prošnje tedna trajale po celih šest ur, tako da so duhovščino, kadar se je vsled dolgotrajnega petja utrujena čutila, namestovali ženski zbori toliko časa, da so cerkveni služabniki zopet k sapi prišli. Leté iz običajev galskih cerkvâ stare dobe posnete podrobnosti naj bi si tudi oni zaponnili, kateri bi dandanes radi videli, da se daljše procesije zabranijo, češ da so taka bogoslužna opravila, trajajoča velik del dneva, že sama ob sebi zloraba.

(Konec prih.)

Božja pot na Sv. Višarje.

Slovenci potujejo radi na božjo pot na Sv. Višarje in sicer na dan po vnebohodu Kristusovem, zatoraj ste romarji tudi letos povabljeni, da bi se vas v obilnem številu pri Materi božji v Petrovčah zbralo v petek, kakor je že stara navada, po vnebohodu Kristusovem. Letos pride tudi vodja iz Kranjskega po imenu Janez Vehar. On vam je že starim romarjem tako znan, drugo leto se je le pri Sv. Joštu na Kranjskem pridružil. Ta vas bo pa letos peljal od Matere božje Petrovske po Kranjskem na Sv. Višarje in po Koroškem nazaj do Sv. Frančiška v lepem zgledu. Vsak se naj tega veseli, ker tam lahko Marijo časti.

A. S.

Kateheti na ljudskih šolah imajo pravico udeležiti se okrajnih učiteljskih konferencij, § 4 vis. ministerijalnega ukaza, dne 8. maja 1872. Državni zakonik, št. 68, ter se posluževati okrajnih učiteljskih knjižnic (vis. ministerial. ukaz, dne 15. dec. 1871 št. 1802) Istotako je katehet ud krajnih učit. konferencij na podlagi §§ 37 44 in 46 solskega in naučnega reda, dne 20. avgusta 1870 št. 7648 ter vis. minist. ukaza, dne 15. maja 1880 št. 7766. Sicer pa je katehet, se ve, da le v rečeh šolskega reda se tikajočih rečeh, podreden šolskim oblastvom, § 7. postave dne 20. junija 1872: državni zakonik št. 86 in vis. minist. odredba dne 14. januarija 1878 št. 12.682.

F. S. Š.

Mili darovi za družbo vednega čiščenja:
Sv. Jurij na južni žel. 23 fl. 94 kr., Trbonje 5 fl. 50 kr., Dramlje 5 fl., Sv. Barbara v Halozah 3 fl., Zavrče 2 fl., Zgornja Ponkva 2 fl., Vurberg 5 fl. 83 kr., Kostrivnica 8 fl. 50 kr., Sv. Florijan na Boču 4 fl. 13 kr.

Gospodarske stvari.

Kaj nas uči narava.

(Dálje.)

V drugem slučaju imamo tudi nerodovito, slabo drevo, katero bi nam zamoglo lepe krajcarje donašati.

Potrudimo se toraj za te krajcarje in vprašajmo, kaj hoče. Ako slabo raste, okopajmo ga najbolje na jesen. Da je okopavanje v tem času najbolje, povedalo nam bude drevo samo. Posebno ako je drevo še mlado, pogledimo daljni vzrok njega slabosti, vsled preglobokega stanja, kopajmo tikoma pri deblu, dokler pridemo do korenin. Pri tem bomo videli, da-li mu je pregloboko sajenje škodilo. Vsak dan nam pri naših sprehodih kličejo razna presajena drevesa: Glej me bedno, pregloboko sem sajeno in vsled tega ne morem uživati življenja, moji hranitelji so globoko v zemlji, kamor ne more ni zrak, ni toplota, radi tega me ne morejo hraniti in jaz vsled tega slabotno hiram.

Kmetovalec, kateri me je vsadil zahteva od mene obili plod, a kako mu naj siromače rodim, ko jedva svoje revno truplo varujem trohnelosti s težavo! Toda kljubu temu dovolj ginljivemu molkovanju ostaja kmetovalec trdosrčen ter še nadalje pri sajenji dreva pazi na to, da ga, kolikor mogoče, globoko v zemljo zakopa, češ, da se korenine ne vsušijo. Pogledjmo pa drevesce, katero je v primerno veliko jamo zasajeno in sicer tako, da pridejo korenine ravno do površja zemlje, akoravno tudi njih gornji del še nekoliko ven gleda, kako se to sopiri v polni moči življenja! Gosto, temno-zeleno listje, dolge mladike itd. — vse to so nam priče njega vgodnosti. Poslušajmo toraj naravo in vbogajmo jo, saj je v naš prid!

Ako je stareje drevo, sploh ako je sicer pravilno sajeno, stavimo naprej vprašanja, kaj mu manjka? Poskusimo z gnojem. Izkopljimo ne tikoma debela, temveč tako daleč, kakor njega veje segajo, po čevelj globoke jame po 1 m. eno od druge ali še bolje, cele jarke, ter nasipajmo v te dobro podelanega govejskega gnoja ali komposta, mešanega gnoja, kateremu je tudi dobro pepela, koščene moke in druge take tvari primešati. Očistimo mu tudi, kakor smo prej opisali, njegovo krono. Če je že preveč slabo in se počne že v vrhah sušiti in v osnovi vej vodene poganke odganjati, potem ga še pomladimo, to je, vse veje odžagajmo primeroma kratko. Potem bode, kakor prerajeno. Počelo bode krepko odganjati, cvetne pope nastavljeni in roditi debel in obil plod. Na taka vprašanja dobimo gotov, nam jako ljub odgovor.

Večkrat se jezimo nad gosenice, katere nam listje dreves objedó ali nam cvetje nabadajo, ali katere nam sadje kvarijo itd. Večkrat postane plod celga leta ali pa tudi celo drevo njih žrtva. Posvetujmo se tedaj z naravo, kaj storiti, da se varujemo škode, katera nam včasih lepe svote požré. Pojdimo v sadunosnik! Tam vidimo posebno v rogovilah vej v tkanini podobni pajčevini mnogobrojno število v zimskem času ali o slabem vremenu združenih gosenic. Take vidimo večkrat tudi po mejah in grmovji, na glohu in družih rastlinah. Ako toraj vzamemo šop slame ter vsa taka gnjezda opalimo (na visocih vejah jih zamoremo najpreprosteje na kol navezanim gorečim šopom slame), bomo na tisoče in tisoče tacih naših neprijateljev vničili. Glejmo naprej. Tu in tam vidimo okoli kake vejice v podobi prstana položena jajčka velicega škodljivca prsteničarja. Če ta jajca opazujemo, videli bomo na pomlad, da iz njih (v vsakem prstanu jih je okoli dve sto) izlezejo gosenice, katere nam s svojo požrešnostjo mnogo škodujejo. Vničujmo toraj tudi te, kjer in kadar jih opazimo. Pogledjmo pod mah, pod staro lubad. Tu bomo videli jajca, bore uši in celo hrošče, kateri prezimujejo na tem varnem mestu. Ako na dalje opazujemo, videli bomo, da ti zimski zaspanci z našim drevjem na pomlad in po leti pogubonosno gospodarijo. Zakaj pa puščamo taki nesnagi tako prijetna zavetišča! Ostrgajmo mah, staro lubad in sežgijmo ga, deblo in veje pa z apnom pobe-

limo. S tem uničimo obilo ničvrednežev in si ohranimo obilo sadja. Pogledjmo natančneje zemljo. Tudi tu najdemo mnogo jaje, ličink itd. prezimovati. Prekopljimo na jesen zemljo in pustimo jo v grudah čez zimo ležati, s tem bomo zopet obilo škodljivcev, kateri zmrznejo, vselej vničili. (Konec prih.)

Sejmovi. Dne 22. maja v Loki. Dne 23. maja v Cmureku in Olimji. Dne 24. maja v Šent-Juriji v slov. goricah.

Dopisi.

Iz Lehna. (Srečna z maga.) Nismo pričakovali tako hudega boja, kakoršnega smo 5. t. m. prestali. Ne samo domači tudi tuji sovražniki so nas napadli; bilo jih je vse črno ter bati se je, da ne bode, kamor je sovražna noga stopila, trava rastla. Cele tri dni pred volitvijo so letali, kakor divje zveri od volilca do volilca, obetaje mu marsikaj dobrega za želodec, če tudi stotak stane. Kjer to ni potegnilo, pomagali so si z lažmi ter so zdanji obč. urad črnili, to pa bo za-nje še slabe nasledke imelo. Najhujši agitatorji so pa bili nekateri tržani, kar zelo obžalujemo. Neke barusasti oštarijaš je bezgal po občini, da je obnemogel; ena noga ga je celo zapustila. Raztrgana nogavica je nogo ožulila in prisiljen je bil si pri nas boljšo, celo nogavico izposoditi. Siromak, drugokrat raje doma ostani, delaj in priskrbi si boljnih nogavic, da boš vsaj pri nogah bolj čeden, kakor si pri glavi! Priden si bil, na cesti si napadel naše volilce, a dobro vemo, da se že kesaj, kajti tvoj trud ne bo plačan. Tvoja sreča, da nisi dobil voznika, s katerim si mislil naše volilce nagleje obiskati; tako si se vsaj škode obranil, tudi voz bi ti ne bil pomagal. Ravno s takim slabim vspehom je tvoj velik tovariš podpihoval. Dobro, da si ni nosa pobil. Revez je v zapuščeni bajti trepetaje čakal, kakšen konec da bode volitev in njegov agent mu je pridno novice donasal, ali te so čem dalje, tem žalostneje glasile. Rad bi jo bil po zgubljeni vojski tihoma pobrisal a nja velikost ni tega dopustila. Vse so ti šuntarji seboj prignali, kar je še le pol živega bilo; kar pa ni iti moglo, so prinesli. Celu nekega hlapca so seboj pripeljali in tujega kramarja so nam hoteli kot volilca vsiliti. Sila kolesa tare. Če je pravih volilcev premalo, tudi hlapci veljajo, da je le večje število. Kakšne nasledke pa je njih velik trud imel? Slabe: sramoto in škodo. Do dobrega smo jih naklestili. Sijajnejše še Lehen ni zmagal. Izvoljeni so bili naši odborniki. Nasprotniki naj si 5. maj dobro zapomnijo; ako ne, jim bomo še večkrat pete nabrusili Ptuji hujskači pa si tudi zapomnite pregovor: »Kdor drugemu jamo koplje, sam va-njo pade«. »Kjer te ne srbí, tam se ne čohaj«. Lehničani pa, kateri ste se zvesto držali našega gesla: »svoji k svojim« in ste tako možato in krepko odbijali sovražne napade, lepa hvala vam! Da nismo popolnoma zmagali, so krivi samo nekateri domači, boječi zajci, kateri so se sovražnega rožljanja vstrašili ter doma ostali misleč: sovražnik nas bo itak pohrustal. Upajmo pa, da bodo tudi izostali prihodnjic možje. Strah ima veliko moč.

Od Sv. Marjete poleg Rimskih toplic. (S l o v o.)

Vsi farani otožno naznanjamo, da so nas preblagi č. g. župnik Edvard Janžek zapustili ter so se preselili v drugi kraj. Zelo, zelo težko nam je pri srcu, ker vemo, kaj smo z njimi zgubili. Bili so naš vedno skrbni dušni pastir, ljubili so nas prav po očetovsko. Goreče so opravljali službo božjo; njih beseda božja je globoko segala v srce poslušalcev. Porok temu je, da je bila cerkev na

dan slovesa čisto natlačena ljudij, tudi iz drugih fará. Tudi ob navadnih nedeljah je bila v časih vsa polna. Vselej so zvesto in na tanko svoje duhovske dolžnosti spolnjevali. Postavili so nam lepo cerkvico Matere božje Lurske na prijaznem holmci. Dali so popraviti farno cerkev in preskrbeli so veliko cerkvene oprave. S tem so si ohranili pri nas nezbrisljivi spomin. Vedno so bili pripravljeni ljudem postreči v spovednici, kakor tudi bolnikom s sveto popotnico. V kratkem, bili so za vsako reč pripravni in sposobni. S hvaležnim srcem se jih bodemo spominjali, posebno v molitvi, da bi jim ljubi Bog dal srečno, v zdravju in v zadovoljnosti še mnogo let živeti na svojem novem mestu v blagor svojih župljanov.

Iz Noveštifte pri Gornjemgradu. (Železnica.) Posestnica Frančiška Potočnik iz Noveštifte je dne 1. majnika t. l. hoteč obiskati svojo zlahto v Trbovljah, peljala se s Kamnika čez Ljubljano v Trbovlje. Po Kranjskem so imena vseh kolodvorov po dotičnih prevodnikih klicali v nemškem in slovenskem jeziku. Dotični vlak dospé na Štajarsko do Trbovelj, dozdeva pa se popotnikom, da so že v blaženem »rajhu« vsled dobro znanih naredeb dotičnih višjih železniških gosposk, ker prevodniki kličejo počenši na Štajarskem le nemška imena dotičnih kolodvorov. Vsled tega se je zgoraj omenjena, ko je čula ime »Trifail«, peljala naprej, ker dotičnega nemškega imena ni razumela, do prihodnjega kolodvora, kjer bi bila skoraj, ako se dotičnim gospodom ne bi bila, sicer dostojno, a vendar po robu postavila, kazen plačala, tokrat pa so ji jo odpustili. Takšni dogodki naj se na slovenskem Štajarskem pobirajo in objavljajo, da bode vsled tega dotične gosposke prisiljene, kakor na Kranjskem, jednako tudi na slov. Štajarskem pri železnicah ljudstvu razumljiva imena javljati.

Iz Gotovelj. (Drugo pojasnilo.) O ubogi Vojniški »Francelj«, skoraj se mi že smili; čudim se, kako hoče še med nami, njemu nestrpnimi Slovenci bivati. Uzrok temu je že Vojniški dopisnik zadnjič njemu samemu tiho na uho povedal; po naključji pa je tudi na moje uho prišlo, jaz pa danes kar očitno povem, da še ima slovenski »groš« tudi pri nemčurjih, toraj tudi pri »Franceljnu« veljavo. In tega, ki tudi rad naše žuljave »groše« sprejema, radi bi se že narodni Vojničani odkrižali, napredni Žalčani pa ga nečejo svojim rojakom pripoznati in radi bi ga vrlim Gotovljanom podvrgli. Za to kukavičo njim pa nikakor nismo hvaležni. Pripomenjam toraj zadnjemu dopisu iz Žalca, da rojstni dom »Franceljna« pač ni naša vas, temveč stoji v redu hiš Žalskega trga. In če ravno spada k občini in fari Gotovlje, vendar senca Žalskega zvonika njegovo domovje senči. Poleg tega pa se njegova rodbina že od nekdaj bolj s tržani nego z vaščani druží. »Franceljna« toraj tudi mi ne maramo. S ponosom pa povem, da imamo Gotovljani mnogo odličnih rojakov, zvestih sinov matere slovenske, ki pa so vsi na čast milemu narodu in blagor domovini. Toliko za danes.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Minister za državne finance, dr. Steinbach, je v soboto predložil v drž. zboru šestero načrtov za postave, po katerih se naj vravna nova, kronska veljava denarja. Njegove predloge dobi sedaj posebni odsek v pregledovanje in potem še le pridejo v posvetovanje v državnem zboru. Če v njem obveljajo, dobimo potem z novim letom nove denarje, dosedanji

pa še ostanejo tudi naprej nekaj časa v polni veljavi. Računanje z novim denarjem ne bode težko, ker je »krona« ravno za polovico manjša, kakor sedanji goldinar, po njej pa se ravna ves denar, kar ga dobimo.

Češko. V Pragi so imeli v ponedeljek Mladočehi ljudski shod in vsprejela se je med drugim resolucija, naj stopijo mladočeski poslanci s staročeskimi in veleposestnimi v dogovore, da se izpelje česko deželno pravo. Ni verjeti, da bode iz tacih dogovorov kaj, ker so mladočeski poslanci bolj kričači, kakor pa možje, katerim je v resnici kaj za koristi dežele.

Štajarsko. Zadnje nedeljo je preteklo ravno 77 let, odkar je oživela štajarska hranilnica. Začela je svoje delo, ko še ni imela celih 3 jezer denarja, sedaj ga ima pa milijarde. Resnica, iz malega raste veliko, če so razmere ugodne. — Okr. glavarstvo Graške »Okolice« je odredilo, da župani v poletnem času ne smejo privoliti javnih plesov v oštarijah, ker so na škodo kmetovalcem. Enak ukaz bi bil tudi drugod na mestu.

Koroško. Povelje ministra za domobranstvo, ki določi, da v koroškem pešpolku slovenščina ne velja več za drugi deželni jezik, je napravilo slov. Korošcem precej nevolje, kajti tako povelje ne stoji na pravi podlagi in v resnici ni prav verjetno, da je v celem polku le ono pičlo število slov. vojakov, kakor se jih računí v ministrovem povelji. Če pa nekateri znajo tudi nemški, zato pa pač slov. ljudstvo ne zasluži kazni. — Sedaj je končno dolžan občinski urad v Celovci, da vsprejema slov. vloge, naj že je ljubo ali neljubo gospôdi, ki se sedi v tem uradu.

Kranjsko. Javni shod »Slov. društva« v Ljubljani je imel zadnje nedeljo posebno srečo v tem, ko je deželna vlada prepovedala, da ne sme razpravljati o glasovanji nekaterih slov. poslancev gledé na obtožbo pravosodnjega ministra. Vsled tega je prišlo več radovednih ljudij k shodu a ne vemo, če so z njega odšli veseli, kajti če smemo verjeti poročilu »Sl. N.«, bile so na shodu precej »robate razprave«. — »Zaveza slov. učiteljev« ima letos svoje zborovanje v Kranji in bode sicer, če ostane pri sedanji dobočbi, to zborovanje o binkostih. — Po nekaterih krajih, izlasti okoli Planine, je napravila povodenj veliko škodé na travnikih in njivah.

Primorsko. Podružnica sv. Cirila in Metoda v Gorici skrbi prav lepo za »otročka vrtca« v Pevmi in Podgori; va-nje hodi največ otrok tamošnjih slov. delalcev in sta torej »vrtca« v resnici velika dobrota za nje. — Slov. starši v Gorici so vložili na novo in sedaj do ministerstva prošnjo za slov. ljudsko šolo. Otrok za slov. šolo bilo bi 437 in to število se nategne celo lahko na 600, ako se pridružijo še rodbinč, ki niso prišle podpisat prošnje.

Tržaško. Novo parobrodno društvo začne v kratkem svojo vožnjo iz Trsta po sredozemskem morji gori do Londona. Na ladijah tega društva izvažá se lahko tudi sveže sadje in je to tudi za naše kraje važno. — V okolici Trsta imajo več slov. pevskih društev in v njih je, kakor se poroča, doslej precej veselo, rodoljubno življenje. Pevska društva so jako važna v narodnem boji.

Hrvaško. Samo 14 dnij še in po celej deželi bodo volitve v sabor gotove. Volilcev je 49.768 in kakor se kaže, zmaga gotovo »narodna stranka« t. j. stranka, ki hodi skozi drn in strn z ogersko vlado; žal, da je to največkrat na škodo hrv. ljudstvu.

Ogersko. V terek je umrl Jurij Klapka; mož je stal v letu 1848 na strani Kossutha ali tudi leta 1866 je bil k redu zvezati se s prusko armado. Madjarom pa bode še brž vendar-le ostal v »blagem opominu!« — Vlada še ni našla naslednika pok. Barossu; posle mi-

nistra za trgovino je prevzel minister dr. Weckerle, dokler se ne najde pravi mož za-nje.

Vunanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. so katoliškim škofom v Ameriki naročili iz nova, naj delajo na to, da bode v vsaki župniji vsaj ena ljudska šola, v kateri se poučuje vse na verski, katoliški podlagi.

Italijansko. Novo ministerstvo je rojeno, toda če bode srečno, ne upamo si reči. Crispi mu je bil za »babico« in to brž ni »dobra zvezda«. Ministerstvu je nek Giolitti na čelu; ime bode torej za-nj »ministerstvo Giolitti«. Sedanja večina v državnem zboru temu ministerstvu ni po vsem prijazna in tako utegne priti do novih volitev.

Francosko. Sedanja vlada nima sreče razven v rečeh, za katere plača možéve, ki ji pojó potem hvalo v listih in zborih, češ, da bolje vlade še v republiki ni bilo, kakor je sedanja. Za nekaj časa ji to že pomaga, vendar pa bode tem večje gorje, ako ljudstvo izprevidi, da je vladi le za »molzno kravo«. — Odkar se je polegel strah pred dinamitardi, začena vlada na novo stiskati katoliške škofo ter jim jemlje dohodke, kjer le more. K sreči pa je ljudstvo še dobro in zato se nabere k malu toliko denarja za škofo, kolikor jim ga vlade odtegne po krivem.

Angleško. Govori se, da razpusti vlada vendar-le državni zbor, predno mu izteče doba. Vlada pa stori to, ker upa, da še tako najlažje zmaga nje stranka. Nasprotna stranka še ni pripravljena za volitve in vsled tega je zmaga za vlado za veliko lažja.

Nemško. Na pruskih srednjih šolah, posebno latinskih, obstoji na tihem več dijaških društev, ki so mladini jako škodljiva. Naučni minister, dr. Bosse je ukazal sedaj zatreti taka društva in dijake, ki so pri tacih društvih, ostro kaznovati. — Za vojaštvo bode v Nemčiji za prihodnje jim pri 60 milj. več šteti, kakor doslej. Ljubi Bog, kako daleč še pridemo v »oboroženem miru!»

Rusko. Minister za vunanje zadeve utegne postati grof Šuvalov; sedaj je poslanik v Berlinu in je mož sploh na glasu, da drži na Nemce veliko. Francozje ga potem ne bodo veseli, kajti francoska in ruska zveza splavljá jim potem prav gotovo po vodi.

Bolgarsko. Da ruska vlada noče pripoznati sedanjega kneza Ferdinanda, to boli bolgarsko ljudstvo in je sploh na škodo mladi kneževini, vendar pa ni upanja, da se car kedaj še premisli na boljše.

Tursko. Po Carigradu se je raznesla govorica, da je sultan nevarno zbolel. To je sicer mogoče, ali kdor pozna turske šege, ne verjame prav na to bolezen, najbrž je le kaka stranka, sultanu nasprotna, dobila krmilo vlade v roke, a sultan ji ne mara biti »pokorni sluga«, zato pa mora — vsaj po govorici — biti bolan. Kaj pa je resnica, tega ne izvemo lahko kedaj.

Grško. Pri volitvah hodi za sedanjo vlado slabo, celo ministri so propadli na nekaterih krajih. Nasproti pa so prejšnji ministri zmagali celo v glavnem mestu, v Atenah. Nova vlada bode gotova vsa v rokah Trikupisovih.

Afrika. Na Kongu so bili neki angleški protestantje krivi tistih pomorov, o katerih smo nedavno govorili. Najbrž pa se je pretiralo, vsaj gledé na število umorjenih domačih prebivalcev.

Amerika. Da so sklenili pri razstavi v Chicagu imeti jo tudi v nedeljo odprto, zamrzelo je domačim ljudem in zato ugovarjajo na vse sile zoper ta sklep. Najbrž pa torej razstava ne bode v nedeljo odprta. Kaj pa je v nedeljo pri nas, na starem svetu, vse odprto, dopuščeno!

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

III. Sprehod po Aleksandriji.

Stanoval sem v krasnem hotelu »Abbat.«*) Hotel sem si ogledati mesto. Trg pred hotelom oblega cela truma gonjačev s svojimi osli ter je za 1, 2, 3 piastre (desetice) ponujajo v porabo tujcem in domačim. Bolje oblečenega človeka ne pusté iz lahka hoditi peš. In kako ti vsaki hvali svojo robo v vseh jezikih! Če misli, da si Nemece, vpije ti na uho: »Gute Isel... Bismarck-Isel!« — reči hoče, da je njegov »izel« najbolji, uzor vse popolnosti. Poskusimo ga. Kako je slo, rajši ne povprašujete. Lepo, čisto novo je predmestje Mahmudije. Za časa ustaje Arabi-paše (1882) je to predmestje pogorelo do tal. Pisali so časniki onih dnij, da so ga užgali Angleži z bombardovanjem, — a priče iz onih dob še trdijo, da ga je užgal sam pomagač Arabijev, Daud-paša. Ta bil je pozneje ustreljen na arabskem mirodvoru. Skoz borno predmestje Karmus pridem na arabski mirodvor. Tu stoji velikanski kameneni steber, Pompejev imenovan. Tu je tudi vhod, kakor bi lezel v ozki vodnjak, vhod v starokristjanske katakombe. Odtod pelje lepa cesta kako uro daleč, na desni velikanski vodotok, ki iz Nila preskrbuje mesto z vodo, pač blatno in nesnažno vodo, na levi pa se vrsti palača za palačo, vrt za vrtom. Najlepša palača je ona kediveja (kralja), najlepši vrt oni Antoniadis-a, bogatega Grka. Domov se vračajoč obiščem velikansko katoliško pokopališče. Na ednem nagrobnih spominkov opazil sem v kamen vsekana znamenja — prostozidarska. Katoličanov šteje Aleksandrija okolu 40.000.

IV. Mestno življenje v Aleksandriji.

Ko se je tujec nekoliko z mestom seznanil, zanimajo ga vse malenkosti in cele ure iz ulice v ulico po časi se sprehajajočemu mu ne bode nikdar dolg čas. Če je utrujen ali žejen, pa si vsede v gostilno, če jo vé najti, in se okreпча z dobrim štajarskim**) pivom (Göltzovim).

Na ulici zunaj pa je strašen vrišč. Posebno hudo je v bazarjih, t. j. onih ulicah, kjer so prodajalnice. Prodajalec vsake vrste, z robo v roki ali na glavi, prodajalec sadja, vode kričijo neznosno in hvalijo svojo robo. Angleški vojaki v rudečih suknhah, mornarji, izklincevalci raznih novin, trgovci, nosci s težko robo na hrbtu, do očij zavite žene, ostudne Evropejke, ljudje črne, bele, vsake kože, vseh jezikov, razne noše, zmes zopet težke gare, osli, jezdecí na konjih, vozniki, krasni vozovi motogcev, pred katerimi brzonog dirja krasen mladi zamo-rec z dolgo palico-trstiko prostor delajé predhodnik***), vse, vse rije drug za drugim. Naprej priti je težavno, še težavniše brez hibe, brez prepira. Navzdol moraš gledati, pot je polna smrdljivih rečij. Ali ne pozabi gledati naprej, in nazaj in na obe strani, da se skozi pririješ. In razumeti moraš besede uljudnega Arabljana: riglak! (pazi na nogo), daherak! (pazi na hrbet), jeminak! (pazi na desno), šemelek! (pazi na levo), ja sidi! (pazi, gospod). Če pa je nagovorjeni kaki ubogi črnih, se mu

*) Imenovan »Abbat« pač na čast tedanjemu prestolonasledniku »kronprincu« Abbatu, ki je kakor znano, letos postal kralj na Egiptovskem.

**) V hotelu Abbat bilo je ponujeno na »jedilni karti« »štajarsko jabelko«, edno po dva pijastra (20 kr.) Naročil sem si ga po obedu. A kaj je bilo? Okusno v židan papir zavit črviv in droben mašanekar, kakor še lepši rasejo pri nas pri Sv. Duhu.

***) Od te navade vzeta je prilika o predhodniku Jezusovem, svetem Janezu K.

še privrže: ibn-el-kelb! (pasji sin), ibn-el-harem! (grešni sin). V obče je pa opominj že — prepozno!

(Dalje prih.)

Smešnica. »Kaj pa«, vpraša kmet v mestu, »kaj pa hité ljudje tam-le tako na kupe?« — »Oj«, odgovori mu na to mestni gospodič, »krava je jajce znesla.« »Tako?« zategne kmet, »tako? Človek bi tega ne verjel, ko bi mu ne pravil tega osel.«

Razne stvari.

(Najvišje dovoljenje.) Kolikor se sliši, dovolil je svitli cesar, da se začne delo za železnico iz Poličan gori v Konjice. Po takem utegne iz te železnice vendar-le postati resnica, delo odaje pa štajarski deželni odbor in mi opozorimo na to, da ne bode zopet na nji, kakor v Savinjski dolini, vse nemško.

(Stolni proš.) V četrtek o 9. uri zvečer so umrli preč. g. Jurij Matijašič, proš stolne cerkve in zlatomašnik v Mariboru. V soboto je bil slovesen pogreb in so mil. knezoškof opravili mrtvaške obrede na domu in v stolni cerkvi, potem pa so preč. g. stolni dekan, msg. Ignacij Orožen vodili sprevod na mestno pokopališče. Spreveda se je vdeležilo nad 50 duhovnikov in ogromno število ljudstva iz mesta in okolice. Če bode mogoče, pa še izpregovorimo o blagem pokojniku kedaj več na drugem mestu.

(Kmetijstvo.) Društvo »Kmetovalec« v Gotovljah imelo bo v nedeljo, dne 29. maja ob 3. uri popoldne svoj VII. občni zbor s prav zanimivim vspeedom. Med drugim govoril bode znani strokovnjak g. učitelj Tom. Grah o kmetijstvu. Zborovanje bode kratkočasil domači moški in mešani pevski zbor. Vrstile se bodo tudi deklamacije. K obilni vdeležbi najuljudneje vabi Odbor.

(Svečanost.) Pri Sv. Juriji na Ščavnici je pretečeno nedeljo, dne 15. majnika bila pri Sv. Duhu podružnica, župnije Sv. Jurija na Ščavnici izvanredna svečanost. Trije novi zvonovi so se spravili v stolp; tehtajo 2017 klg., 642·5 klg., 264 klg. Natančnejši dopis sledi.

(Vabilo.) V nedelje, t. j. dne 22. majnika se bode na Ponikvi po večernicah v gostilni Podgoršekovi »Bralno društvo« osnovalo. K prav obilni udeležbi vabi

Začasni odbor.

(V Cirkovicah) na Dravskem polju ne bode dne 31. maja, kakor je po navadi, sejma in sicer zato ne, ker bode isti dan sv. birma. Le-ta sejem torej odpade za to leto.

(Volitev.) Za župana v Gornjemgradu je izvoljen g. Ivan Hren, za svetovalca pa g. dr. Ivan Šlander in g. Franjo Pinter.

(Volitve) v Šmarji pri Jelšah je c. kr. namestnika v Gradbi ovrgla in bode torej novih volitev treba. Ovrгла se je volitev na voljo dosedanega župana J. Löschnigga, želimo pa, da bi njemu nove volitve ne bile po volji.

(Iz Vojnika) piše se nam ta-le novica: Dne 16. maja smo imeli sejem in bilo je na njem dosti obiskovalcev. Še celo g. dr. Wagner, c. kr. okr. glavar v Celji, je prišel, toda ne kupovat, ampak iskat nemških otrok za novo nemško šolo. Potreba je neki velika, a ne vemo, ali že bolj nemške šole ali nemških otrok.

(Občinske doklade) so v nekaterih občinah jako visoke in žal, da tudi v slovenskih. V Rogaškem okraju n. pr. imajo 100% doklade občine v Hočicah, Nadolah in Žitalah; 75% pa v Črmožišah.

(Vojaštvo.) Mladeničev, ki pridejo na odrajtovanje, sposobnih je za »pod puško« na slov. delu naše dežele 29%, na srednjem delu te dežele še 22 in na gorenjem delu samo 21%. Kaj ne, da so vam torej nemški mladeniči korenjaki?

(Banka »Slavija«) prosi nas, naj objavimo, da je g. Pavel Simon slej, kakor prej nje zastopnik v Mariboru, g. Henrik Sevar pa je potovalni agent za Mariborsko okolico.

(Nesreča.) Dne 11. majnika so v Ljubnici poleg Vitanja postavljali neko uto. Med tem pa se je uta podrla ter se je zvrnil eden steber tako nesrečno na 60-letnega Jurija Kosa, da je ta kmalu izdihnil svojo dušo.

(Promet.) Vitanjska posojilnica je imela v prvem četrletju 1892 vsega prometa za 35.224 gld. 16 kr. To je jako lepo znamenje za to, ima slov. ljudstvo zaupanje do nje in to lahko, saj je posojilnica v dobrih, poštenih rokah. Pri njej ne išče nihče dobička.

(Spomlad.) Sádno drevje, posebno jabelke, kaj krasno cvete, kakor se nam piše iz Vitanja, po ondašnji okolici in je torej upanje, da bode tudi pobirati kaj z njega.

(Zaklad.) V Celji je našel bojda nek trgovec pri prezidavanji hiše precej veliko posodo polno cekinov. Vredni so kacij 12.000 gld. »Tagespost« pravi, da je dal srečni trgovec že 1000 gld. mestnim ubožcem, nam pa se prav zato dozdeva, da težko, če je kaj resnice na tem zakladu.

(Najdič.) V gozdu »Hraščica« blizo Središča so našli zadnjo soboto deklico 5 do 6 let staro, čisto samo. Deklica je že brž več dnij tavalala po gozdu, kajti bila je strašno izstradana. Kdo in kje so nje stariši, ne more povedati, kliče pa v enomer: mama!

(Samomor.) V nedeljo je skočil v Trstu uradnik K. Sirovič iz tretjega nadstropja in v tem je padel na mornarja K. Udoviča ter ga je podrl na tla, da je obležal. Sirovič je umrl, Udovič pa bode še brž ozdravel.

(Otrok) je dne 8. maja vtonil v gnojšči v Dolgem vrhu, župnije Poličane, Juriju Kohnetu v tem, ko je mati ga pustila za malo časa na dvorišči. Nesrečna mati pa bode še zato imela sitnobe pri c. kr. okr. sodnji v Celji.

(Zaprli) so na Dunaji dacarja Roman Bezjak, ki jo je potegnil iz Ribnice na Pohorji, v tem pa odnesel tudi denarja za blizo 400 gld., ne da bi imel pravice do njega.

(Skaza.) V Arnici nižje Gradea je v unem tednu povrgla krava tele, sicer zdravo, toda poleg navadnih štirih nog ima še na hrbtišči izrastek, debeli grči popoben, iz katerega visi dvoje nog. No za pleme pa ga menimo, da ne pustijo.

(Šulverein.) V Mariboru se ljudje nič kaj ne ogrevajo za nemški šulverein, kajti moška podružnica šteje letos za 34, ženska pa za 26 udov manj, kakor lani. Kar pa je še udov v teh podružnicah, vsi so blizo iz drugod ali pa niso — Nemci.

(Umrl) je v Krškem ob Savi g. Josip Žener, dijak zdravlilstva v 23. letu svojega nade polnega življenja. Pokojnik je bil jako nadarjen in spoštovan med svojimi tovariši in znanci. Podlegel je plučni bolezni. Bodi mu domača zemljica lahka!

(Dedič) išče se za zapuščino Petra Zagoršek. Le-ta je bil lončar in je umrl dne 5. maja v Celji, star 72 let. Prej je živel dalje časa na Ptuj, v Mariboru pa živi še bojda njegova sestra, žena necega čevljanja.

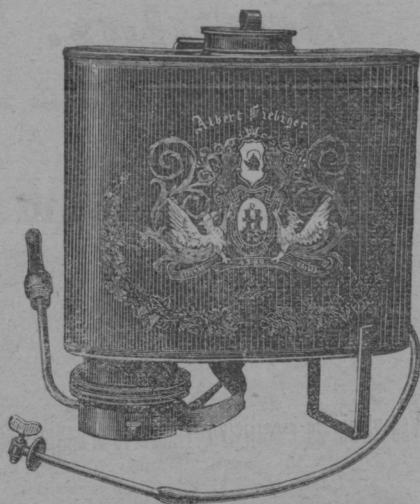
Loterijske številke.

Trst 14. maja 1892:	2, 17, 74, 35, 52
Linc » »	38, 39, 11, 26, 6

Protin, revma,

trganje po udih, izpadanje lasov, ohromenje, boleznj v želodci in živcih se ne odstranijo s skrivnostnimi zdravili, temveč z mojim iz močnega, planinskega vina destiliranim **konjakom**, kateri se je poskusil kot najboljši duha in telo okrepaajoče in čudno delujoče zdravilo. Steklenica 1 fl. 20 kr. 4 steklenice se franco razpošiljajo. Se dobijo le naravnost pri 14—15

Benediktu Hertl,
graščaku v Goliču pri Konjicah.

Priporočam svojo dobro izkušano kotlovinu, znotraj koserre

vakuum
peronospora - brizgalnice,
komad 14 gld. Kdor vzame 6 komadov, dobi 7% odpustka v gotovem ali po povzetju.

A. Fiebiger,
kotlar koroške ulice 5,
v Mariboru.

Lekarna v Ljubljani (Kranjsko)

zraven rotovža je stara čez 150 let.

Iz te lekarnе zraven rotovža g. pl. Trnkóczy-a se vsa tukaj popisana domača zdravila, zmiraj sveža dobivajo. Zdravila se vsak dan na deželo s poštnim povzetjem in hitro razpošiljajo.

Lekarn Trnkóczy-jeve firme je pet, in sicer: Na Dunaji Victor pl. Trnkóczy, V., Hundsturmstrasse 113 (tudi kemična tovarna); dr. Oton pl. Trnkóczy, III., Radetzkyplatz 17, in Julius pl. Trnkóczy, VIII., Josefstädterstrasse 30; v Gradci (na Stajarskem) Vendelin pl. Trnkóczy; v Ljubljani Ubald pl. Trnkóczy.

Adresa na to lekarno se glasi:

Na lekarno Trnkóczy-ja
zraven rotovža v Ljubljani.

Marijanceljske kapljice za želodec

so izvrstno uspešno, kot želodec krepilno, žlezo ločilno, odvajalno, bolečine olajšalno in slast do jedi oživljajoče zdravilo.

Sklenica stane 20 kr.,
tucat 2 gold., 5 tucatov
samo 8 gold.

Cvet zoper trganje, (Gichtgeist)

lajša in preganja bolečine. Steklenica stane 50 kr., tucat 4 gld. 50 kr.

Schutzmarke.

Planinski zeliščni sirup kranjski za odraslene in otroke; razkroja stiz in lajša bolečine, na pr. pri kašlji, hripavosti, vratobó'u, jetiki, prsnih in pljučnih bolestitih. Steklenica stane 56 k., 1 tucat 5 gld.

Kričistilne kroglice ne smeje bi se pograšati v nobeni rodbini. So lahko odvajajoče, žlezo odganjajoče, zdravilo pri zabasanji, skaženem želodci, ter so na prodaj v škatuljah po 21 kr.; jeden zamotek s 6 škatuljami stane 1 gld. 5 kr.

Esenca za želodec, 1 steklenica 10 kr., 1 tucat 1 gold., 5 tucatov samo 4 gold. 50 kr.

Angleški čudotvorni balzam, 1 steklenica 10 kr., 1 tucat 1 gld., 5 tucatov samo 4 gld.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri kravjih, konjskih in prašičjih notranjih boleznih. Zamotek z rabilnim navodom velja le 50 kr., 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 fl.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretégu žil, otekanji nog, otrpnenji v boku, v križi itd. s kratka pri vunanjih boleznih in hibah. Steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gld., 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld.

Vsa ta našeta zdravila se prava dobivajo v lekarni Trnkóczyja v Ljubljani zraven rotovža in se vsak dan s prvo pošto razpošiljajo.

Zavarovalno društvo „Unio catholica“

na Dunaji I., Backerstrasse 14 in v
Gradci Radetzkystrasse 1.

priporoča se vsem katoličanom, kateri name-
ravajo složnost na gospodarstvenem polju.
Društvo oskrbljuje zavarovanje proti ognju,
nesreči in za življenje, kakor tudi cerkvenim
in občinskim predstojnikom zavarovanje zvo-
nov proti razlomu in poklini. — Zastopniki
se iščejo. Varnost popolna, premije po ceni.

Oznanilo.

Na deželni sadje- in vinorejski šoli pri
Mariboru, vrši se od 7. do 11. junija t. l.
tečaj za požlahtnitvene in poletno obdelava-
nje trte.

Prošnjiki, kateri v tem času podporo iz
deželnega zaklada dobiti zamorejo, naj se
oglasijo vsaj do 28. majnika pri ravnatelj-
stvu dež. sadje- in vinorejske šole v Mariboru.
Na poznejša oglašila se ne bode ozir
jemat.

Gradec v majniku 1892.

Od štaj. deželnega odbora.

Naznanilo.

Dne 28. marelja je bila v Št. Juriji na
južni žel. ena, bolj bela, kakor sive barve
krava ukradena. Stara štiri leta, sedaj od
januvarija v 2. teletu breja. Rogi do osem
palcev dolgi, so od glave do srede belo-rmen-
kasti, proti koncu pa svitlo-črni, na koncu
so tupasti; ker so bili v drugem letu od-
žagani zavoljo bodjenja.

Toraj naj se opazuje na ta znamenja in
kateri to kravo naznani c. kr. žendarmerijski
postaji v Celju, dobi odškodnine 20% to je
od 10 do 16 gl.

Štajerska deželna 1-4

Rogaška slatina,

izvirek „Tempelj“ in „Styrija“.
Nova napolnitev v novi zgra-
jeni natakalnici, kamor se slatina
naravnost izliva.

Te glavberjeve solne slatine, katera ni
samo izborno sredstvo proti boleznim
organov, ampak tudi jako prijetna hla-
dilna pijača, ni zamenjati
z drugimi kisljinami, katere se proda-
jajo pod imenom: „Rogaške“.

Dobiva se pri slatinskem oskrbništvu
na Slatini pri Rogateci kakor tudi v
vseh prodajalnicah mineralnih vod, v
specerijskih prodajalnicah in droguerijah,
ki so na dobrem glasu in lekarnah.

Ugodna ponudba.

Na prijaznem kraju, tik Ribnice, je ob
močnej vodi na prodaj lep mlin. Poslopje
vse zidano, trije tečaji v mlinu, zraven iz-
vrstno urejena preša za olje delati, dve izbi,
kuhinja, hlev, skedenj in prostora dosti za
shrambo, vse pod jedno streho in v najbolj-
šem stanu. V obližji malo konkurentov. Cena
gotovo nizka. Natančneje se poizve pri gosp. **Mariji Murko**, posestnici mlina v Ribnici, po-
šta Reifnig, Steiermark. 2-2

Bazglas.

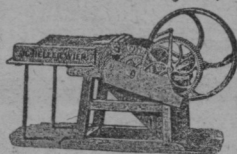
Posojilnica pri Sv. Lenartu v slov. gor.
ima svoj redni letni občni zbor v petek, 27.
maja 1892.

Ravnateljstvo.

Proda se hram

s tremi hišami, dvema kuhinjama, dvema
kletoma, hlevom, drvarnico, štirimi orali njive,
lesom, sadunosnikom in vrtom. Hram je pri-
meren za prodajalnico in krčmo, $\frac{3}{4}$ ure od-
daljen od Maribora na okrajni cesti v Brezji
hšt. 50. Več pové lastnik.

Vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo,

mlatilnice, čistilnice za žito,
triérje, slamoreznice,
mline za sadje,
stiskalnice za sadje in vino, za grozdje,
kakor vse druge stroje in pripate
za kmetijstvo,
vinarstvo in sadjarstvo itd.
priporoča v največji in najboljši
obliki, po ceni:

IG. HELLER, DUNAJ,

$\frac{3}{4}$ Praterstrasse 78.

Ilustrovani zapiski in polnoletna pisma v hrvaškem, nemškem, italijem in slovenskem
jeziku po zahtevanju brezplačno in franco. — Čas za poskušanje — garancija,
ugodni pogoji. Zopet unižane cene! 20

Darilo za birmo.

Molitveniki,

različno zvezani, v obeh doželnih jezikih,
priporoča, v obilnem številu in z izvanredno
ceno

Andrej Platzer,

poprej Ed. Ferlino,

prodajalnica galanterijskega, papirnatega blaga,
pisalnih in šolskih rečij

v Mariboru ob Dravi

gosposke ulice št. 3. 1-2

Prodajalcem po cenah en gros. 20

Dve lepi posestvi

v Polenškaku, eno z lesenim hramom in tremi
orali zemljišča, drugo z zidanim in z opeko
pokritim hramom in pet oralov zemljišča se
ceno prodasta. Dve tretjini zneska lahko ost-
nete po 4% obresti na pestevstu. Več pové
Martin Šegula v Polancih. 4-4

France Dolenc v Mariboru,

v Graškem predmestju, Tegetthoff-ove ulice št. 21.

Velečastiti duhovščini in slavnemu p. n. občinstvu, priporočam svojo veliko
zalogo vsake vrste **suknena, platnena in modnega blaga**,
za letne **moške in ženske obleke** in zagotavljam vsacemu z dobrim bla-
gom in nizko ceno, pošteno postreči.

K obiskovanju uljudno vabim
z odličnim spoštovanjem

8-10

France Dolenc.

Specijalne tovarne za

SISALJKE TEHTNICE

vsake vrste.

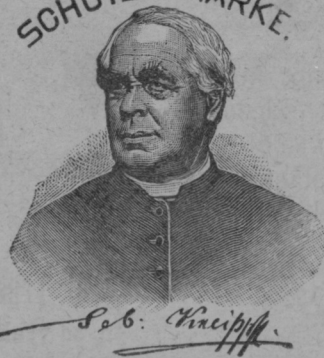
za vse svrhe.

žlebe v vsaki velikosti. 8-20

Commandit-Gesellschaft für Pumpen- und Maschinenfabrikation
W. GARVENS, Wien, I., Wallfischgasse Nr. 14.

Zapiski brezplačno in franco.

SCHUTZ - MARKE.

Kdor hoče uživati **dobrote edno prave**
— ne na pol sožgane in polne slaja, ki v ustih ostane

Kneipp-ove sladne kave

naj kupuje le blago v **rudčih** štirivoglatih zavitkih
bratov **Öz** z varnostnimi markami: **podoba**
in **ponvico**.

Ako se jej primeša nekoliko 4-30

Ölz-ove kave,

katera je **najboljši** in **najizdatnejši** dostavek
h kavi, dobivaš po **ceni redilno kavo**, katera
presega navadno bobovo kavo.

Bratje **Öz, Bregenz**

od vlt. g. zupnika Kneippa edino pooblaščenca tovarna
za sladno kavo na Avstrijsko-Ogerskem.